

17 september 2012

Aan Gedeputeerde Staten van Limburg
Cluster BSEBBZ,
Gouvernement
Maastricht

Geacht College,

Uw kenmerk 2012/38120 M 128

Onderwerp: **AANVULLING GRONDEN BEZWAARSCHRIFT**

tegen uw besluit van 25 juni 2012, verzonden 26 juni 2012, tot goedkeuring van het werkplan 2012 – 2014 ENCI-groeve

1.

In haar zienswijze op uw ontwerp-besluit stelde SES:

“Bijlage 1 en 6 van het werkplan 2012 – 2014 voldoen niet aan de in voorschrift 6 van de ontgrondingenvergunning gestelde eis dat de tijdvakken worden aangegeven waarbinnen de diverse terreingedeelten in genoemde jaren worden ontgraven en ingericht.

Uitgangspunt behoort te zijn dat dit werkplan de afgraving en herinrichting in de jaren 2012 – 2014 correct en gedetailleerd toont in overeenstemming met de werkelijkheid in het terrein. Voor handhaving van de vergunning is dit zonder meer noodzakelijk.

Het werkplan 2012 – 2014 maakt evenwel niet inzichtelijk dat de afgraving en de herinrichting in overeenstemming met het Plan van Transformatie en het eindplan zal verlopen.”

In het besluit van 25 juni 2012 neemt Uw college het volgende standpunt in:

“De voor de geldigheidsduur van het werkplan aangegeven plaats van de (herinrichtings-)werkzaamheden komt overeen met de belijning van de vergunningstekening PvT en eindplan.

Verder leiden de uit te voeren werkzaamheden niet tot onomkeerbare gevolgen bij het realiseren van het gestelde in het goedgekeurde PvT en eindplan”.

Dit standpunt gaat langs het bezwaar van SES heen en kan uw besluit niet motiveren.

Voor een behoorlijk toezicht op en handhaving van de uitvoering van het eindplan en het werkplan is een detaillering van de werkzaamheden naar plaats en tijd onontbeerlijk. Tijdvakken zijn in de bijlagen 1 en 6 van het werkplan niet te vinden. Afgraven van de berg is per definitie onomkeerbaar.

2.

In haar zienswijze op uw ontwerp-besluit stelde SES:

“Over het huidige storten, tijdelijk of definitief ?, van A2-grond in de groeve is in het werkplan 2012 – 2014 niets te vinden.”

In het besluit van 25 juni 2012 neemt Uw college het volgende standpunt in:

“Ingevolge het bepaalde in voorschrift 6 van de ontgrondingsvergunning hoeft het werkplan geen informatie te bevatten over de te realiseren (tijdelijke) depots in de groeve. Uitgangspunt blijft dat een en ander de realisatie van het PvT/eindplan niet mag belemmeren.”

Dit standpunt bevat geen geldig argument om het storten van de A2-grond niet in het werkplan op te nemen. Voorschrift 6 – een niet uitputtende bepaling - verbiedt het niet en de tekeningen Bijlagen 1, 2 en 6 – die uw goedkeuring genieten - tonen dan ook diverse depots.

De omvangrijke stort van de A2-grond beïnvloedt de vormgeving van de groeve, zeker zolang niet vaststaat dat en wanneer deze stort ongedaan zal worden gemaakt. Het eindplan voorziet niet in de stort van de A2-grond.

De groeve mag niet verworden tot een afvalput.

Is de A2-grond wel schoon genoeg als een voor de gezondheid veilige bodem voor recreatieve bestemmingen?

3.

In haar zienswijze op uw ontwerp-besluit stelde SES:

“In paragraaf 2 van het werkplan 2012 – 2014 valt te lezen dat de winning van de natte en de halfnatte en halfdroge kalksteen 60.000 m³ silex méér met zich meebrengt en dat dit concreet betekent dat ook deze extra hoeveelheid in de groeve moet worden verwerkt. Naar de mening van SES kan dit echter uitsluitend gebeuren wanneer het Plan van Transformatie en het eindplan dit toestaan. Het eindplan voorziet niet in de verwerking van deze extra hoeveelheid en het werkplan 2012 – 2014 markeert niet waar de 60.000 m³ extra zullen worden verwerkt. Het eindplan is er niet voor bestemd om commerciële tegenvallers bij de winning van kalksteen op te vangen.”

In het besluit van 25 juni 2012 neemt Uw college het volgende standpunt in: “De voor de geldigheidsduur van het werkplan aangegeven (herinrichtings-)werkzaamheden mogen niet leiden tot onomkeerbare gevolgen voor het PvT en het eindplan. Indien dit wel het geval mocht zijn, dan dient ENCI deze specie op te pakken en elders in de groeve te verwerken dan wel buiten de groeve af te voeren. Zoals hiervoor al is gesteld schrijft voorschrift 6 van de ontgrondingsvergunning overigens niet voor dat depots in het werkplan dienen te worden aangegeven.”

Dit standpunt neemt het bezwaar van SES niet weg dat het werkplan gebaseerd moet zijn op het eindplan. Wanneer het eindplan, zoals in dit geval, niet voorziet in het opvangen van de extra silex, dient ENCI deze extra hoeveelheid inderdaad buiten de groeve te brengen. De groeve mag niet verworden tot een afvalput. Voor het opnemen van depots in het werkplan: zie hiervoor onder 2.

4.

In haar zienswijze op uw ontwerp-besluit stelde SES:

“De referentiepeilen die voor het grootste deel van het Gulpens krijt op een hoogte / diepte van 5m + NAP worden aangegeven, stroken niet met de volgens het eindplan aangegeven diepte van maximaal 12 tot 15 m + NAP. Let wel: volgens Bijlage 4 van het werkplan tot 31 december 2011 was op 20 december 2010 het Gulpens krijt daar ter plaatse reeds tot dieper dan 9m + NAP afgegraven! De afgraving zal daar dus meteen moeten stoppen, wil men overeenkomstig het Plan van Transformatie en het eindplan werk met werk maken.”

In het besluit van 25 juni 2012 neemt Uw college het volgende standpunt in: “Het werkplan mag niet strijdig zijn met het gestelde in de vergunningsvoorschriften, het PvT en het eindplan. Daar waar momenteel ontgrond wordt tot 5 meter + NAP, vindt dit plaats conform de voorschriften en

zal er na ontgroning aanvulling plaatsvinden met onbruikbare specie tot het niveau van het PvT/eindplan, waarin de genoemde hoogten van 12 – 15 meter + NAP genoemd zijn.”

SES acht dit standpunt onjuist: het eindplan laat diepere ontgroning dan de in het eindplan aangegeven hoogten niet toe. Eerst ontgronden tot 5 meter + NAP en dan weer aanvullen met onbruikbare specie is niet vergund. Onduidelijk is overigens op welke voorschriften u het oog hebt waar u stelt dat de ontgroning “conform de voorschriften” plaatsvindt.

5.

In haar zienswijze op uw ontwerp-besluit stelde SES:

“Bijlagen 1 en 6 geven voor de ten zuiden van de Oehoeklif aansluitend aan te leggen helling afgraaf- noch referentiepeilen. Hetzelfde geldt voor de niet te ontgraven terpen. SES verzoekt deze duidelijk in het werkplan 2012 – 2014 aan te geven.”

In het besluit van 25 juni 2012 neemt Uw college het volgende standpunt in: “In het werkplan staat aangegeven waar wel (herinrichtings-)werkzaamheden gaan plaatsvinden. Dit is niet ter plaatse van de Oehoeklif en de ten zuiden daarvan, aansluitend nog aan te leggen helling. Hetzelfde geldt voor de niet te ontgraven terpen. Dit blijkt ook uit de legenda van bijlage 1, aangezien deze gebieden worden aangegeven als “niet te ontgraven en in stand te houden gebieden”.”

Dit standpunt mist feitelijke grondslag. Het bezwaar betreft niet de eigenlijke Oehoeklif – die inmiddels tot op de kalksteen van dekgrond is ontdaan – maar de ten zuiden daarvan aan te leggen helling waar in werkelijkheid wel degelijk kalksteen wordt afgegraven. Zie aangehechte foto 09092012413.

Volgens het eindplan moet een trapsgewijze helling van 84 naar 47 meter + NAP worden aangelegd. Daarom is het van belang dat het werkplan de afgraaf- en referentiepeilen precies aanduidt. Uit de legenda blijkt niet dat de helling niet wordt ontgraven. De tekeningen bijlage 1 en 6 geven de helling “blanco” weer. Wanneer men de helling in bijlage 4 bij meetpunt 74.83 verbindt met kleurencodes 34 – 38 (het kleurverschil is subtiel) blijkt ook daaruit dat in december 2011 reeds een afgravingspeil van ongeveer 71 tot 81 meter + NAP was bereikt. Uit bijlage 2 van het werkplan blijkt dat de helling in de afgraving gedurende de lopende werkplanperiode valt.

6.

In het besluit van 25 juni hebt u de zienswijze van SES op de begrenzing van de commerciële winning in twee onderdelen gesplitst. In dit document bespreekt SES uw besluit op dit punt weer als één geheel. SES haalt daarbij haar zienswijze en uw standpunt niet meer aan voorzover deze in uw besluit tot verbetering of voldoende verklaring hebben geleid; dit betreft de noordpijl en het hoogteverschil bij grenssteen 46 in bijlage 4 en bijlage 5.

In haar zienswijze op uw ontwerp-besluit stelde SES:

“De begrenzing van de commerciële winning ter hoogte van de loopgraaf en het ENCI-bos is feitelijk onjuist. De loopgraaf ligt in het terrein niet daar waar Bijlagen 1 en 6 haar situeren.

Zoals ter plaatse in het terrein duidelijk zichtbaar is, ligt de oostelijke wand van de te conserveren loopgraaf van Frederik Hendrik op de rand van de steilwand, letterlijk op de rand van de afgrond. Voormelde tekeningen suggereren in de schuin-rode arcering nog een behoorlijke afstand tussen de loopgraaf en de – op het oog vrijwel loodrechte – steilwand. Zo’n afstand is er in werkelijkheid niet (meer). De tekeningen Bijlagen 1 en 6 zijn wat betreft de schuin-rode arcering langs de Westrand, in het bijzonder ter plaatse van de loopgraaf en het restant ENCI-bos, misleidend en deze ernstige fout moet daarom worden verbeterd onder weergave van de werkelijke situatie in het terrein en met vermelding van de actuele hoogtepeilen.

In dit verband merkt SES op dat ook Bijlagen 4 en 5 van het werkplan 2012 – 2014 de werkelijkheid daar ter plaatse geweld aandoen.

De in Bijlage 5 getekende “grens waarbinnen commerciële winning plaatsvindt” (zie legenda; de “concessiegrens” is niet met het in de legenda aangewezen vierkantje ingetekend) is tussen de nieuwe punten (stenen) 2101 en 2106 verbonden aan verkeerde punten op de lijn van de paaltjesgrens krachtens de ontgrondingenvergunning van 1967. Dit is de concessiegrens, thans volgens de ontgrondingenvergunning van 10 maart 2009 de “vergunnings”grens te noemen.

De grenslijn 2101 – 2106 behoort om de werkelijke toestand in het terrein en de juiste afgraafgrens ter bescherming van de loopgraaf en het restant ENCI-bos weer te geven op te schuiven in de richting van de krachtens de ontgrondingenvergunning van 1967 als 47 en 34 genummerde stenen.

De commerciële grens moet minstens 21.30 meter oostwaarts van steen 46 en 12.30 meter oostwaarts van steen 47 liggen, want in de weergave van bijlage 5 ligt de loopgraaf binnen de commerciële winning, hetgeen in strijd is met de

POL-grens en alle garanties die door het Provinciebestuur en ENCI tijdens de vergunningverlening aan Provinciale Staten en omgeving zijn gegeven.

SES zal u dit in het terrein graag aanwijzen en verzoekt u daarom nogmaals uitdrukkelijk om de situatie ter plaatse met alle belanghebbenden en de kaartenmaker(s) te komen bezien.

Tekening Bijlage 5 dient in elk geval te worden verbeterd.

Wat hiervoor aangaande Bijlage 5 is opgemerkt geldt in gelijke mate voor Bijlage 4. “

*In het besluit van 25 juni 2012 neemt Uw college het volgende standpunt in:
“Wij bestrijden dat er sprake is van een foutieve begrenzing van de commerciële winning ter hoogte van de loopgraaf en het ENCI-bos.*

Met betrekking tot de ligging van de loopgraaf is voor ons slechts relevant dat er tussen en de feitelijke insteek niet meer gegraven wordt (zie daartoe de in bijlage 1 weergegeven rode arcering). Verder merken wij op dat op grond van de in 1988 aan ENCI verleende ontgrondingsvergunning direct aangrenzend aan de loopgraaf ontgrondingsactiviteiten plaatsgevonden hebben.

Met de belijning ter plaatse van de punten 2101 en 2106 wordt de grens aangegeven van deelgebied 1 zoals dit op de bij de ontgrondingsvergunning behorende kadastrale tekening is vermeld. Buiten deze begrenzing mag niet commercieel worden ontgrond. Wèl mogen hier nog herinrichtingswerkzaamheden plaatsvinden, indien dit volgt uit het PvT en het eindplan. De belijning waarbuiten geen commerciële winning plaats mag vinden is correct weergegeven. Dit is dus niet de belijning die de concessiegrens weergeeft.

Zoals hiervoor gesteld bestrijden wij dat er sprake is van een foutieve begrenzing van de commerciële winning ter hoogte van de loopgraaf en het ENCI-bos.

Overigens zijn de werkplanteekeningen gebaseerd op de belijningen van de kadastrale tekening zoals die behoort bij de onherroepelijke ontgrondingsvergunning van 10 maart 2009.

Verder is uit in het verleden door ons uitgevoerde terrein-inmetingen ter plaatse van het ENCI-bos en de loopgraaf te herleiden, dat de grenspaaltjes niet strijdig met deze vergunning geplaatst zijn.

Daar waar SES refereert naar de ontgrondingsvergunning van 1967 merken wij op dat er thans enkel nog sprake is van een vergunningsgrens die behoort bij de ontgrondingsvergunning van 10 maart 2009.

Ten aanzien van het door u gestelde over een bezoek aan de locatie verwijzen wij naar het door ons daaromtrent gestelde in onze, aan u gerichte, brief van 2 september 2011, kenmerk 08-30522 en 2011/49967.”

SES vat haar bezwaar aangaande de begrenzing van de commerciële winning bij de loopgraaf en het ENCI-bos als volgt samen.

De begrenzing in het terrein is duidelijk: zij wordt gevormd door een hekwerk. Dit hekwerk begrenst deelgebied 1(loopgraaf en ENCI-bos) in het oosten overeenkomstig de POL-aanvulling van 6 maart 2009. De loopgraaf ligt ten westen van en direct naast het hekwerk

Op de tekening bijlage 5 van het werkplan wordt vorenbedoelde begrenzing aangegeven met een rechte lijn tussen de punten 2101 en 2106.

Deze belijning is, naar SES aanneemt, overgenomen in de tekeningen bijlagen 1,4 en 6, zonder aanduiding van de punten 2101, 2102, 2103, 2104, 2105 en 2106.

Het bezwaar van SES is dat de belijning 2101 – 2106 op de tekeningen van het werkplan niet klopt met de - wèl correcte - feitelijke begrenzing door het hekwerk in het terrein. De lijn 2101 – 2106 zoals afgedrukt in bijlage 5 van het werkplan geeft de oostelijke begrenzing van deelgebied 1 niet correct weer.

Bij nameting van de in bijlage 5 voor de meetpunten 2101 tot en met 2106 opgegeven coördinaten blijkt de in de tekeningen afgebeelde lijn 2101 - 2106 over de hele linie ongeveer 18 - 20 meter ten westen van het hekwerk te liggen.¹

Dit betekent dat volgens de tekeningen de loopgraaf ruim en volledig binnen de commerciële winning valt. Dit is duidelijk in strijd met voormelde POL-aanvulling die de loopgraaf en het ENCI-bos, zoals volgens de legenda van de tekeningen ook de bedoeling is, integraal tegen aantasting beschermt.

Uit het Plan van Transformatie en het eindplan blijkt niet dat in deelgebied 1 nog herinrichtingswerkzaamheden moeten plaatsvinden.

Voormelde tekeningen suggereren in de schuin-rode arcering nog een behoorlijke afstand tussen de loopgraaf en de – op het oog vrijwel loodrechte – steilwand. Zo'n afstand is er in werkelijkheid niet meer. De tekeningen Bijlagen 1 en 6 zijn wat betreft de schuin-rode arcering langs de Westrand, in het

¹ Controle en nameting door SES d.d. 11 september 2012 met behulp van meetlint en GPS; de meet-(on)nauwkeurigheid vergeleken met de in bijlage 5 opgegeven coördinaten zal gemiddeld zo'n 4 tot 5 meter bedragen

bijzonder ter plaatse van de loopgraaf en het restant ENCI-bos, misleidend en deze ernstige fout moet daarom worden verbeterd onder weergave van de werkelijke situatie in het terrein en met vermelding van de actuele hoogtepeilen.

De grenslijn 2101 – 2106 behoort om de werkelijke toestand in het terrein en de juiste afgraafgrens ter bescherming van de loopgraaf en het restant ENCI-bos weer te geven, in oostelijke richting op te schuiven tot ongeveer de coördinaten 175 470 en 315 164 voor 2101 en 175 516 en 314 799 voor 2106, beiden congruerend met vorenbedoeld hekwerk dat de loopgraaf en het ENCI-bos van de afgrond naar / in de groeve scheidt en de correcte begrenzing van de commerciële winning vormt. Schetsmatig, dus niet op schaal, illustreert SES deze opschuiving op aangehechte tekening A.

Uitgaande van de betonnen paaltjes van de vergunningsgrens betekent dit opschuiven voor 2101 in de richting van paaltje 49 (nummer 48 is op de tekeningen niet aangegeven) en voor 2106 in de richting van paaltje 31. Paaltje 46 staat midden in het huidige voetpad op een afstand van ongeveer 8 meter ten westen van de loopgraaf en 18 meter van het hekwerk. Paaltje 47 staat in de westrand van de loopgraaf. De loopgraaf eindigt in zuidelijke richting ter hoogte van een punt tussen – op de tekeningen - de meetpunten 2103 met coördinaten 175 456 en 315 036 en 2104 met coördinaten 175 455 en 314. 986. De afstand tussen die coördinaten en het hekwerk bedraagt 18 à 20 meter.

In de tekening bijlage 5 zijn de punten 2102 tot en met 2106 aangeduid als grensmarkeringen.

In het veld zijn dergelijke markeringen niet te zien. Indien dergelijke markeringen inderdaad ontbreken, is niet voldaan aan voorschrift 3.3 alinea 1 van de geldende ontgrondingenvergunning om de deelgebieden in het terrein vast te leggen aan de hand van duidelijk zichtbare markeringen.

De oplossing van het bezwaar aangaande de begrenzing van de commerciële winning bij de loopgraaf en het ENCI-bos

Bijlage 5 bevat de coördinaten van de markeringen van de vergunningsgrens en de begrenzing van de commerciële winning.

SES stelt voor met behulp van deze coördinaten ten overstaan van de Adviescommissie bezwaarschriften met een onafhankelijk deskundige in het terrein te controleren of de belijning 2101 – 2106 al dan niet samenvalt met het hekwerk dat deelgebied 1, de loopgraaf en het ENCI-bos, van de afgrond naar de groeve scheidt.

Voorts kan dan worden bekeken of de in de tekeningen met schuin-rode arcering aangegeven afstand tussen de loopgraaf en het ENCI-bos al dan niet strookt met de werkelijkheid in het terrein.

Wat is daar eigenlijk op tegen? De tekeningen bij het werkplan dienen de begrenzing van de commerciële winning professioneel en correct weer te geven. Dit is nu niet het geval, zodat SES aandringt op vakbekwaam herstel.

7.

Naar aanleiding van twee passages in uw besluit van 25 juni 2012 als aangehaald onder 6 plaatst SES volledigheidshalve de volgende kanttekeningen:

1. Het is juist dat direct aangrenzend aan de loopgraaf en het ENCI-bos is ontgrond onder de werking van de ontgrondingenvergunning van 1988. Dit gebeurde echter niet over de hele linie in overeenstemming met de voorschriften van die vergunning. ENCI behoorde bij het afgraven een afstand van 70 meter tot de concessiegrens in acht te nemen en dat is niet gebeurd. SES verwijst naar de constatering van uw afdeling handhaving bij het aansnijden door ENCI van het gangenstelsel van groeve Oude Maarendal. Een en ander kwam ter sprake in de hoorzitting van uw Adviescommissie bezwaarschriften van 16 maart 2009. Op bladzijde 2 van haar advies van 28 april 2009 stelde de commissie de overtreding van artikel 22 van de Ontgrondingenwet en het werkplan uit 1992 vast.
2. Over de huidige vergunningsgrens bestaat geen discussie. Deze is in het terrein correct gemarkeerd met betonnen paaltjes die zijn ingemeten en geplaatst overeenkomstig de ontgrondingsvergunning van 1967. Ter hoogte van groeve De Schark is de vergunningsgrens aangepast.

8. Conclusie

SES concludeert dat uw besluit van 25 juni 2012 niet overeenkomstig artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht is voorbereid, berust op onjuistheden en niet overeenkomstig artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht deugdelijk is gemotiveerd.

SES verzoekt u haar bezwaar gegrond te verklaren en een dienovereenkomstig nieuw besluit te nemen met vergoeding aan SES van haar (proces)kosten.

Hoogachtend,

E. de Haas – Luyendijk,
Voorzitter

J.M.F. Paulussen – van Delft,
secretaris